

[Ragnhild Andersen.]

år har gået og ventet på en ny fabriklov. Ministeren siger herom, at det foreliggende lovforslag er af en sådan karakter, at det bør behandles forlods, og jeg skal ingenlunde bestride betydningen af at få faste lovregler for forbud mod helligdagsarbejde også for dagbladstypografer, men jeg finder, at det bør tilføjes, at en ny og forbedret arbejderbeskyttelseslov også er blevet en hastesag for mange andre tusinder af arbejdere. Lad mig blot nævne en gruppe som transportarbejdere, havnearbejdere, lager- og pakhusarbejdere. Det er blot een af de store grupper, som ikke er underkastet tilsyn og beskyttelse — uanset deres ofte meget farlige arbejde. Det haster efterhånden for alle danske arbejdere at få beskyttelseslovgivningen forbedret og blive fri for den forældede gamling, som loven fra 1913 jo er, en lov, som ikke svarer til tidens behov for arbejderbeskyttelse.

I fem år har man snakket, der er hvert efterår fremsat et forslag til en ny beskyttelseslov, det er gået i udvalg, og der er gået både vinter og vår og sommer, uden at der er sket det ringeste. Nu ligger lovforslaget om arbejderbeskyttelse efter den sjette fremsættelse på ny i et udvalg, og selvom jeg ikke er synderlig overtroisk, betragter jeg det ikke som noget godt varsel, at dette lille lovforslag fremsættes for sig selv uafhængigt af arbejderbeskyttelseslovforslaget.

Jeg mener, at gennemførelsen af en ny arbejderbeskyttelseslov nu af alle partier må betragtes som en sag, der haster og må gennemføres i denne vinter.

Hvad ministerens forslag angår, har mit parti ingen indvendinger at rette derimod. Vi har den opfattelse, at der i almindelighed bør være ens lovbestemmelser, samme ret til frihed på helligdage for typografer som for alle andre arbejdere. Vi har ikke noget imod, at det i fabrikloven slås fast allerede i stk. 1 i § 26, at der på helligdage er forbud mod arbejde fra kl. 9 til kl. 24 ved fremstilling af dagblade. Jeg må vel have lov at forstå forslaget således, at der, når et sådant forbud gennemføres, i hvert fald hvor der er ønske om afvigelser herfra, skal søges om dispensation fra lovens bestemmelser. Jeg går også ud fra, at dispen-

sationen ikke kan gives, medmindre der er enighed mellem arbejder- og arbejdsgiverorganisationer herom. Det burde vel egentlig slås fast i § 26, stk. 1, i loven, at forudsætningen for, at der kan dispenseres fra et sådant forbud mod helligdagsarbejde, er, at der er enighed mellem parterne, og jeg mener også, at det burde være sikret i loven, at de arbejdere, som i henhold til eventuel dispensation må arbejde på helligdage, skal være sikret frihed på andre dage i ugen. Jeg vil i den forbindelse gerne spørge den højtærede minister, om han ikke er enig med mig i, at disse to ting: enighed mellem parterne og sikkerhed for, at en berøvet arbejdsfrihed på helligdage i tilfælde af dispensation bør sikre ret til frihed på andre af ugens dage, er forudsætningen for, at der kan dispenseres fra bestemmelserne om forbud mod helligdagsarbejde for dagbladstypograferne.

Med disse bemærkninger tilsiger jeg mit partis velvillige medvirken til lovforslagets gennemførelse.

Socialministeren (Strøm): Jeg takker for den venlige tilslutning til lovforslaget, der er givet fra samtlige ordførere. Jeg har forstået, at man ønsker en forhåbentlig kort udvalgsbehandling af forslaget, og jeg er selvfølgelig også villig til i udvalget at give alle de oplysninger, der ønskes. Men der er rettet et par enkelte spørgsmål til mig, som jeg skal forsøge at besvare.

Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen sagde, at det er klart, at retten til dispensation også omfatter provinsens blade. Ja, da loven gælder for hele landet, vil en dispensationsbestemmelse af den foreslåede karakter også gælde for provinsens blade. Dernæst spørger det ærede medlem: Vil det ikke være det rigtigste at give klare lovbestemmelser for dagbladene, altså med bestemte klokkeslæt? Ja, det er netop dette med de fastsatte klokkeslæt, der har voldt os de store besværligheder, og såvidt jeg forstod det ærede medlem, sagde han selv i begyndelsen af sin tale, at der var forskelligartede forhold på dagbladene med maskiner o. s. v., der bevirkede, at det var vanskeligt at fastsætte bestemte klokkeslæt. Derfor stiller dette lovforslag faktisk dagbladene lige med andre virksomheder, der er inde under fa-